

Канікули з бабусю

✎ Violet Otieno
🔗 Catherine Groenewald
📧 Nataliia Naiavko
😊 Ukrainian
📖 Level 4

Storybooks Canada

storybookscanada.ca

Канікули з бабусю

Written by: Violet Otieno

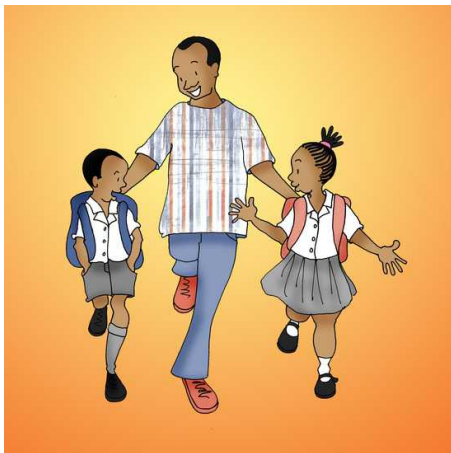
Illustrated by: Catherine Groenewald

Translated by: Nataliia Naiavko

This story originates from the African Storybook (africanstorybook.org) and is brought to you by Storybooks Canada in an effort to provide children's stories in Canada's many languages.

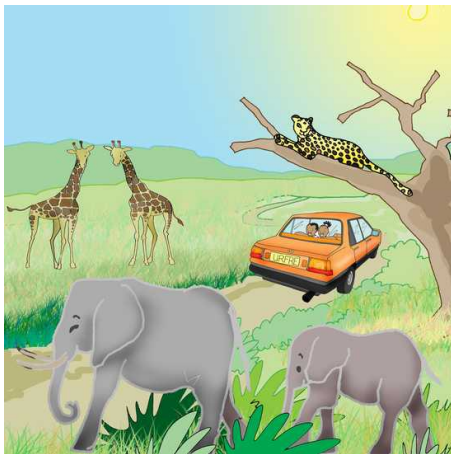
This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

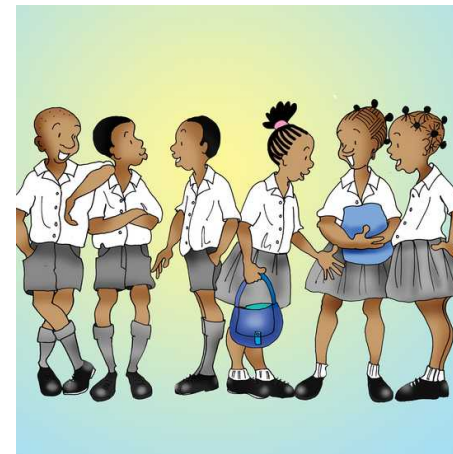
Одонго і Апійо жили з татом у місті. Вони з нетерпінням чекали канікул. Не тільки тому, що школа була закрита, але ще й тому, що вони їздили до своєї бабусі. Вона жила у селі рибалок біля великого озера.

Одого і Анїо були дуже схвилювані, оскільки знову прийшов час відвідувати бабусю. Ввечері, напередодні від'їзду, вони спакували свої сумки і підготувалися до довгої подорожі у село. Вони не могли заснути і проговорили цілу ніч про канікули.

Рано-вранці вони виїхали татовою машиною у село. Вони їхали повз гори, дикі тварини і плантації чаю. Вони рахували автомобілі і співали пісні.

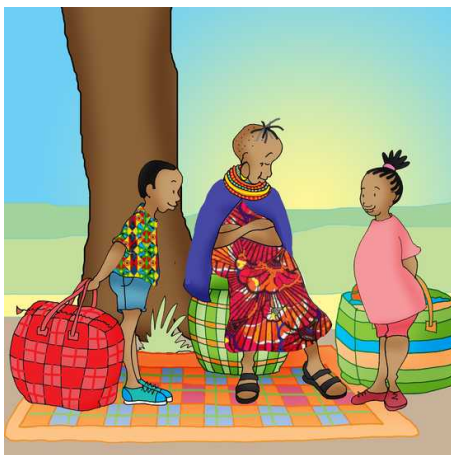
Коли Одонго і Апійо знову пішли до школи, вони розповіли своїм друзям про своє життя у селі. Деяким дітям більше подобалося жити у місті. Іншим більше подобалося життя у селі. Але всі зійшлися на тому, що Одонго і Апійо мають чудову бабусю!

Через деякий час діти потомилися і заснули.

Одного! Алію міцно обняли своєю бабуся і попросилися.

Тато розбудив Одонго і Апійо, коли вони приїхали у село. Бабуся Няр-Каняда якраз відпочивала на килимку під деревом. “Няр-Каняда” мовою луо означає “донька народу Каняди”. Це була сильна і красива жінка.

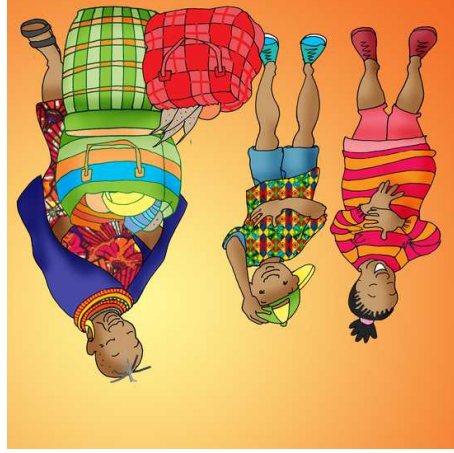

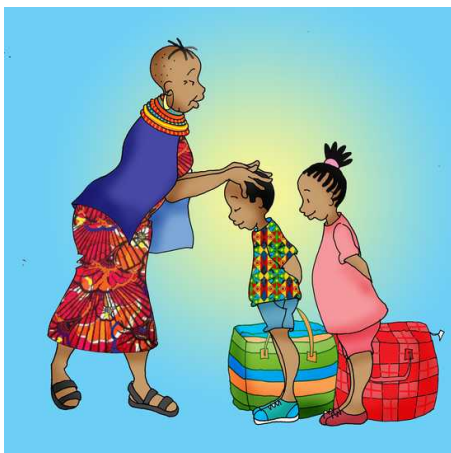
Коли тато приїхав забрати дітей, вони не хотіли їхати. Діти просили Няр-Каняду поїхати з ними у місто. Вона засміялася і сказала: “Я занадто стара для міста. Я буду чекати, коли ви знову приїдете у моє село.”

Няр-каняда запрасіла іх у будынок і пачала
вітанцёвувати по кімнаты, співаючы від радості. ІІ
онуки з великою радістю дали їй подарункі, які
вони привезли з міста. "Спочатку відкрийте мій"
подарунок," - сказав Одоного. "Ні, спочатку мій" -
сказала Анію.

Але дуже скоро канікули закінчилися, і діти
змушені були повертатися назад у місто. Няр-
каняда дала Одоного кепку, а Анію - светр. Вона
скачувала їм їжу на дорозу.

Відкривши подарунки, Няр-Каняда благословила своїх онуків традиційним способом.

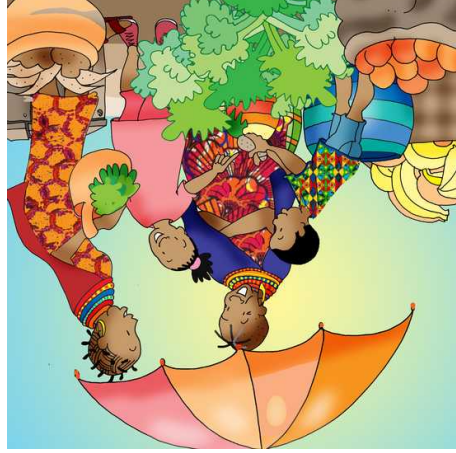

В кінці дня вони пили чай разом. Діти допомагали бабусі рахувати гроші, які вона заробила.

Тоді Одонго і Алію пішли на вулицю. Вони бігли за метеликами і пташками.

Якось діти пішли з Нар-Канядою на базар. Вона мала прилавок, де продавала овочі, цукор і мило. Алію подобалося казати покупцям скільки коштує товар. Одонго пакував товар, який купували покупці.

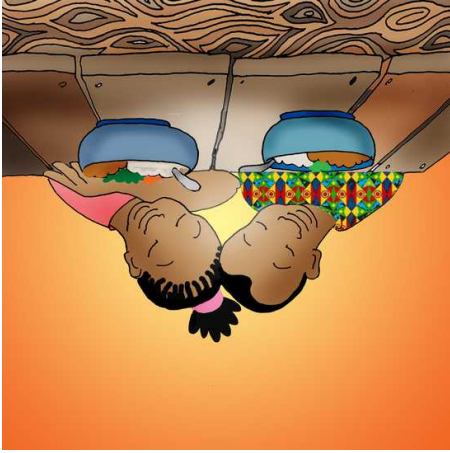

Вони лазили по деревах і хлюпалися у воді в озері.

Одного ранку Одонго пішов пасти бабусині корови. Вони зайшли на ферму їхнього сусіда. Фермер був сердитий на Одонго. Він звелів тримати корови подалі від поля. Після цього Одонго пильнував, щоб корови не потрапили у біду знову.

Коли стемніло, діти повернулися додому на
вечерю. Навіть не скінчивши вечеряти, вони
заснули!

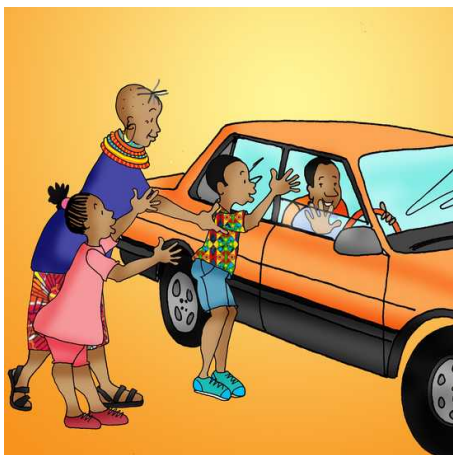

11

Нар-Каняда навчила онуків готувати м'яку угалі з
соусом. Вони показали їм, як готувати кокосовий
рис із смаженою рибою.

14

Наступного дня тато дітей поїхав назад у місто, залишивши їх у Няр-Каняди.

Одонго і Апійо допомагали бабусі по дому. Вони приносили воду і дрова, збирали яйця з-під курей і рвали зелень на городі.